

nahajaš v obliki: Intionius; še so na Pohorji, na Koroškem pa rodbine: Incko. Acio pomenja: cacuminosus: ac, *) cacumen montis, acnik (v letopisih desetega stoletja: Aznich) ime gore na Koroškem.

Imena Devognata — Devoroda in Brogimara so bile gotovo nekdanj priimena staroslovenskih boginj, kakor imena: Mogimar, Mogit, Mogir, Lutomar itd., ktere na slovensko-rimskih kamnih beremo. Imena severnoslovenske historične, kakor: Rastislav, Preslav, Perejeslav, Suleslav, so nekdanj gotovo tudi bile priimena staroslovanskih božanstev, ker tudi staroindiški bogovi luči, svetlobe, ognja, kakor Agni in Indra se v vedah velijo: Vardhāgravas = Rastislav, Prāgravas = Preslav, Vasūgravas = Vesnoslav, Svitoslav, Parthugravas = Pultoslav, Platoslav, weitvernehmbar, Sugravas = Dobroslav, Čravata, particip. futuri passivi, der zu hörende = preisenswerthe slov. Slavata, Svaragravas = Ἡρόκλες Fez — Herakles, severnoslov. Svaroslov, splendore clarus; primeri ime božanstva: Svaroh itd.

Gosp. Hicinger je bral na nekem kranjskem kamnu ime: Mitrapus = Mitrap, Sonnenstier. Mitra po oslavljenji iz matra, messend, zumessend, spendend, wohlwollend, freundlich, se je solnce velelo pri starih Indih in Persih, gotovo tudi pri norenskih Slovencih, kakor ime Mitrap opominja iz mitra, solnce, in ap, sansk. apen, bik, horvats. apa, japa, bos gignens, taurus. Na to poznamovanje solnce opominja ime slovaške gore: Matra, primeri: slovenska Matra, Windischmatri, dalje staročeško slavno ime: Vratislav, Mitrovski Netolic! Ime Vratislav je toraj bilo priime solnčnega božanstva, ker nazor vrtenja nahajamo pri starih arjanskih narodih, primeri: „coelum vertitur“ (Virgil. Aen. II. 250), dalje indiško (Nir. III. 22): Vi vartete áhani čakriyeva. Se vrtita dan in noč kot kolesi. Zato o kresu Slovenci ognjeno kolesce potakajo s hribov, ali pa je v zrak mečejo.

Ker Mitra pomenja tudi: prijazen, dobrohoten, se tedaj v njem znajde združeni pomen: Radogost („iže jest gostem rad“, kateri je gostem rad), in ker na Radogostovi podobi retranski beremo: Van = nemškemu: unan, favere, sansk. van favere, adjuvare, primeri slov.: na dober van! tedaj historične imena severno-slovanske Uneslav, Unegost, **) favore clarus, adjutorio clarus, hospitibus favens, so bile enkrat priimena Radegostove, ravno tako imena na slovensko-rimskih kamnih: Van, Vanino itd. Na Štirskem še imamo rodbine: Van, Vaniš, Vanino, Vangost, Vengost, Vanetina, ime kraja, Uniše, ime vesi sosedni vasém: Boletina in Hotunje, spomni se imen Boleslav in Hotimar, Hotimir!

Slovstvene stvari.

Slovensko slovstvo.

Pojasnilo.

Ravno sada se je g. predplatiteljem razposlal prvi svezek moje knjige: **Узajemni правоніе славјанскі**, to je, uzajemna slovnica ali mluvnica slavjanska. Molim vsakoga gospoda predplatitelja po sebe i vse skupa, da mi ne zamere, da se je te svezek tako po polževo bérzo

*) Spomni se na goro, ktero lahko iz Ljubljane vidiš, Ac, z aphaereto: hac.

**) Va se razveže v u, primeri sansk. vas, tegere; korenika slov. besede usma, corium, var, tegere, korenika slov. besede: urbas. Pis.

tiskal; jaz toga jamačno nisem bil kriv. Drugi svezek je uže dotiskan i tretji se sada tiska i skerbem budem koliko moguče, da se cela knjiga v kratkom dogotovi. Cela knjiga bude obsegala 15 tiskanih listin (bögen) i ji bude cena dučanska (ladenpreis) tri stotinjake avstrijske vrédnosti; kdo pak pošlje meně v plačanom (frankiranom) listě pod doli stoječim naslovom novce, dobi čelu knjigu po 2 stotinjaka i 50 kr. avstr. vr. Gospodi, kteri su uže na prvi svezek se predplačali s jednim stotinjakom, dobe 2. in 3. svezek zajedno, vkup s glavnim naslovom, s predgovorom i s kazalom i molim učtivo, da, kada ta dva svezka sprijemu, blagovole mi za obadva svezka v plačanom listě poslati samo jeden stotinjak i 50 kr. avstr. vrednosti. To moram ješče reči, da svezka 2. i 3. budeta mnogo zanimiveja i važneja od prvoga.

Matija Majar,

fajmošter v Gorjah, Post Arnoldstein, Kärnten.

Slovstvena drobtinica.

Odgovor.

Otudi *) vprašal me nekdo,
Kako se pesmice pojó?
„En tolar, al' še več bi dal,
Da bi kovati jaz jih znal.“
Prijatel! mu odgovorim,
Cenejše to te naučim:
Za vsako dal boš pesmico
Krv iz srca kapljico.

Josip Novak.

Ozir po svetu.

Danci in njih jezik.

„Novice“ imajo navado, da vsakikrat svojim bravcem pojasnujejo take reči, ktere svet pretresajo. Sitno je človeku, ako sliši ali bere v časnikih to in uno, pa ne vé, pri čem da je.

V poslednjem listu smo že rekli, da skor vse drugo se je skriló zdaj za tem, kar se godi v Schleswig-Holsteinu (Šlesvik-Holstajnu). Ti deželi ali vojvodini ste prav nemški, pa že danski kralj Kristjan I. (leta 1448) ju je (z Norveško vred) združil z danskim kraljestvom (Dänemark); leta 1815 je kralj Friderik VI. stopil s Holsteinom in Lauenburgom v nemško zvezo ali nemški „bund“. Naš namen ni, da bi razlagali tú pravice do dedinskega nasledstva; omenili smo že zadnjič, da po smrti danskega kralja Friderika VII. sta stopila zdaj dva na noge, ki vsak hoče vojvoda, to je, vladar biti Schleswig-Holsteinu: eden Kristjan IX. je sin rajncega kralja, drugi pa Friderik VIII. je vojvoda avgustenburški. Vsak trdi, da po svoje ima pravico do prestola schleswig-holsteinskega.

Vojvoda avgustenburški, ki se je pod imenom Friderika VIII. oklical za vladarja schleswig-holsteinskega, hoče Nemcem spolniti gorečo željo, da se

*) Atiđi (otudi) = unlängst, vor kurzer Zeit. Vprašal sem enkrat slavnega pokojnika gosp. Metelko-ta, kako bi se lepo slovenski reklo „možar“, ker pri vsakem popisu kake slovesnosti „možnarji pokajo“? Odgovor: kakor pravimo zvonec od „zvon“, tako smemo reči: topec od „top“. Čul sem pa na Dolenskem drugo besedo, namreč: „akovnik (okovnik) od okovati, ker so bili prvi možarji gotovo iz lesa in okovani, kakor turški topovi. — To, če tudi ne popisovavcem svečanosti, vendar kakemu lekrikografu. — Beseda „otudi“ je staroslovenska. V tistem kraji (na Krki in v okolici, tudi v ribniški dolini), kjer je ta beseda še živa, nahaja se tudi staroslovenski genitiv. Na pr.: pet rakii, šest goldinari, mesto: pet rakov, šest goldinarjev. Pis.